

TILBAGETRÆKNING 12. maj 2022

DEBATINDLÆG

Lidt lavere pensionsalder er en investering i holdbarheden

Skrevet af

Sofie Holme Andersen
Cheføkonom

Hvis ikke vælgerne kan se sig selv i den vedtagne folkepensionsalder, risikerer vi, at politikerne ryster på hænderne og gambler med holdbarheden på de offentlige finanser.

Kontakt

Cheføkonom

Sofie Holme Andersen

📞 61 27 58 24

✉️ sha@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

Det er nødvendigt for fremtidens offentlige finanser, at også kommende generationer bakker op om en levetidsindeksering af folkepensionsalderen. Derfor var det også spændende, da Pensionskommissionen i sidste uge udkom med anbefalinger til at forbedre og vedligeholde vores ellers fænomenale pensionssystem.

En af de mest centrale anbefalinger omhandler netop levetidsindekseringen, som bestemmer, hvornår man får ret til folkepension. Pensionskommissionens anbefaling går på at ændre levetidsindekseringen, så personer, der skal på pension efter 2045, kan trække sig tilbage lidt tidligere.

Det er synd, at anbefalingen er forsøgt skudt ned fra flere sider. I de nuværende regler er det sådan, at hver gang den forventede levealder stiger med ét år, gør folkepensionsalderen det samme. Det er en vigtig mekanisme for holdbarheden på de offentlige finanser, som er nedfældet i Velfærdsforliget fra 2006. Men at en mekanisme er forligsbundet, betyder ikke, at den er hugget i granit i al evighed, og Folketinget skal løbende – hvert femte år – tage stilling til, om folkepensionsalderen skal stige.

” *Det er vigtigt, at danskerne nogenlunde kan se sig selv i den folkepensionsalder, der kommer til at være gældende for dem.*

Cheføkonom Sofie Holme Andersen

Der er da også røster om, at folkepensionsalderen ikke bør stige til mere end 70 år. Det har blandt andet Radikale Venstre foreslået for to år siden.

Et stop for stigninger i folkepensionsalderen samtidig med fortsatte stigninger i levetiden ville medføre to ting.

For det første ville kommende generationer få en større og større andel af livet på folkepension. Det kunne vi måske leve med, hvis ikke det var for det andet: Det vil gøre de offentlige finanser uholdbare – igen.

Velfærdsforliget blev netop indgået for at fremtidssikre de offentlige finanser. At stoppe folkepensionsalderen ved 70 år vil koste 45 milliarder kroner af den finanspolitiske holdbarhed. Det betyder, at den går i minus, og at vi dermed ikke har råd til at opretholde vores velfærdssamfund. At lempe levetidsindekseringen, så kommende pensionister kan gå på pension lidt tidligere end ellers,

koster også på holdbarheden, men meget mindre: nemlig 18 milliarder kroner, og uden at holdbarheden går i minus. Vi kan altså lempe OG opretholde velfærd.

Når der tales imod at lempe levetidsindekseringen, er formålet at undgå at gamble med holdbarheden. Problemet er, at man risikerer netop det. Vi risikerer at ende i et scenarium, hvor der ikke er flertal i Folketinget for at hæve folkepensionsalderen. I stedet for at spare 18 milliarder kroner har man så brugt 45 milliarder kroner og gjort de offentlige finanser uholdbare.

Det er vigtigt, at vælgerne kan bakke op om pensionssystemet – herunder tilbagetrækningsmulighederne. Derfor er det vigtigt med muligheder for at trække sig tilbage før folkepensionsalderen, hvis man har behov for det, før kroppen ikke kan mere. Og det er vigtigt, at danskerne nogenlunde kan se sig selv i den folkepensionsalder, der kommer til at være gældende for dem. Ellers risikerer vi for alvor at gamble med holdbarheden på de offentlige finanser.